

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון כ"ז – כז כסלו – כז אדר – כז סיון – כז אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ודיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שלח – דברים האסורים בשבת משום השמעת קול

ה. אין שוחקים באגוזים ולא בתפוחים וכיוצא בו משום אשווי
גומות. הגה: ודוקא על גבי קרקע אבל על גבי שלחן שרי דליכא
למגזר שם משום גומות (כנינו יוחס מלק ז). ומותר לשחוק בעצמות
שקורין טשי"ך אף על פי שמשמיעים קול הואיל ואינן מכוונין לשיר
(הגה"מ אלפסי סוף עירובין). וכל זה בשוחק דרך צחוק בעלמא (צ"ת
יוסף) אבל בשוחק כדי להרויח אסור אפילו שוחק בתם ובחסר דהוי
כמקח וממכר (אגור וצ"ת יוסף ומנצ"ס פרק כ"ג). ומכל מקום אין
למחות בנשים וקטנים דמוטב שיהיו שוגגין ואל יהו מזידין (מוספות
וסמ"ג והגה"מ מיימוני פרק כ"ב). ולשחוק בכדור עיין לעיל סימן ש"ח
סעיף מ"ה:

ו. אסור לשאוב מים בגלגל גזירה שמא ימלא לגנתו וחורבתו או
למשרה של פשתן לפיכך אם לא היה שם לא גינה ולא חורבה
ולא בריכה לשרות בה פשתן מומר ויש אומרים שלא אסרו
אלא בגלגל גדול שמוציא מים הרבה ביחד בלא טורח והם
גלגלים הקבועים בהם דליים הרבה סביב אבל גלגלים שלנו
שאין ממלאים בהם אלא מעט מותר דליכא למיחש למידי:

ז. מי שיש לו פירות בראש הגג ורואה מטר שבא אסור לשלשלם
בשבת דרך ארובה שבנג אבל מותר לכסותן ואפילו לבנים
שהם מוקצים מותר לכסותן מפני הדלף:

ח. מותר ליתן כלי תחת הדלף בשבת ואם נתמלא שופכו ומחזירו
למקומו והוא שיהא הדלף ראוי לרחיצה אבל אם אינו ראוי
אסור משום שאין עושין גרף של רעי לכתחלה ואם נתן כלי
תחת דלף שאינו ראוי לרחיצה מותר לטלטלו במים המאוסים
שבו:

סימן שלח – כמה דינים פרטיים
הנוהגין בשבת, ובו ז' סעיפים

א. אין רוכבין על גבי בהמה (ועיין לעיל סימן ש"ה סעיף י"ח מדין
הליכת קרון):

ב. אין שטין על פני המים אפילו בבריכה שבחצר מפני שכשהמים
נעקרים ויוצאים חוץ לבריכה דמי לנהר ואם יש לה שפה
סביב מותר דכיון דאפילו נעקרו המים השפה מחזרת אותם
למקומם הוי ליה ככלי וליכא למיגזר ביה שמא יעשה חבית
של שייטין:

ג. אין מטפחין להכות כף אל כף ולא מספקין להכות כף על ירך
ולא מרקדין גזירה שמא יתקן כלי שיר ואפילו להכות באצבע
על הקרקע או על הלוח או אחת כנגד אחת כדרך המשוררים
או לקשקש באגוז לתינוק או לשחק בו בזוג כדי שישתוק כל
זה וכיוצא בו אסור גזירה שמא יתקן כלי שיר ולספק כלאחר
יד מותר. הגה: והא דמספקין ומרקדין האידנא ולא מחינן בהו
משום דמוטב שיהיו שוגגין וכו' ויש אומרים דבזמן הזה הכל שרי
שאין אנו בקיאים בעשיית כלי שיר וליכא למיגזר שמא יתקן כלי
שיר דמלתא דלא שכיח הוא ואפשר שעל זה נהגו להקל בכל
(מוספות סוף פרק המציא כלי יין):

ד. אין דנין. הגה: ולכן אסור לתפוס ולהכניס לבית הסוהר מי
שנתחייב איזה עונש כדי שלא יברח וכל שכן שאסור להלקותו
דהוה בכלל דין ואם יברח אין עלינו כלום (צ"ת יוסף סוף סימן קס"ג
שם שזולי הלקט) ולא מקדשין. הגה: ויש מתירין לקדש היכא דאין
לו אשה ובנים (כנינו מס) ואפשר דהוא הדין הכניסה לחופה שרי
(סמ"ג) ואף על גב דלא קיימא לן הכי מכל מקום סומכין על זה
בשעת הדחק כי גדול כבוד הבריות כמו שרגילין שלפעמים שלא
היו יכולים להשוות עם הגדוניה ביום ו' עד הלילה דעושין החופה
והקידושין בליל שבת הואיל וכבר הוכנו לסעודה ולנשואין והוי
ביוש לכלה ביום לבלתי ולחתן אם לא יכנוס אז ומכל מקום לכתחלה
יש ליזהר שלא יבא לידי כך (ועיין בטור אבן העזר סימן ס"ג). ולא
חולצין ולא מיבמין ואין כונסין ולא מקדישין ולא מעריכין ולא
מחרימין ולא מפרישין תרומות ומעשרות ואין פודין הבן ואין
מגרשין אלא אם כן הוא גט שכיב מרע (דתקיף ליה עלמא)
וכולם אם נעשו שוגגין או מזידין או מוטעין מה שעשוי עשוי:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון פז]